

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 238.065 van 2 mei 2017
in de zaak A. 220.763/X-16.792.**

In zake : Werner VERSLYPE
 woonplaats kiezend te
 Algemene Centrale der Openbare Diensten (ACOD)
 Fontainasplein 9-11
 1000 Brussel

tegen :

INFRA X WEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Michiel Deweirdt
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Doorniksewijk 66
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 22 november 2016, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de raad van bestuur van de opdrachthoudende vereniging Infrax West van 26 september 2016 om Werner Verslype de tuchtstraf van het ontslag op te leggen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 april 2017.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sven Boullart, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Michiel Deweirdt, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker is sinds 1 juli 1996 in dienst van de cvba West-Vlaamsche Elektriciteitsmaatschappij, thans de opdrachthoudende vereniging Infrac West, als vastbenoemd technicus (elektricien).

Met een brief van 19 september 2016 wordt hij opgeroepen om te verschijnen voor de raad van bestuur wegens feiten die zich hebben voorgedaan op 28 augustus 2016. De feiten houden in dat een klant, in afspraak met verzoeker, een valse storing meldde, dat verzoeker daarvoor één uur registreerde, maar dat hij in werkelijkheid een bovengrondse aansluitkabel loskoppelde en een nieuwe ondergrondse aansluitkabel aansloot in de meterkast in de garage en op het “LS-net”, zonder dit te registreren.

De raad van bestuur verhoort verzoeker op 26 september 2016 en besluit nog dezelfde dag hem de tuchtstraf van het ontslag op te leggen. Overwogen wordt onder meer:

“Gelet op de ernstige [aard] en voorbedachtheid van de feiten meent de Raad van Bestuur dat een krachtig signaal gegeven moet worden aan de heer Werner Verslype.

Daarbij kan ook gewezen worden op het feit dat de feiten onmiskenbaar een weerslag hebben op de goede werking van de Infrax organisatie. De feiten die de heer Werner Verslype gepleegd heeft doen een grondige afbreuk aan de professionaliteit waarmee Infrax de klanten wil benaderen.

Bij bespreking wordt gesteld dat indien de Raad van Bestuur beslist tot ontslag, de heer Werner Verslype zijn pensioenrechten moet kunnen behouden en vanaf de eerste dag moet kunnen genieten van een werkloosheidsuitkering en van de ziekteverzekering.”

Met een schrijven van 28 september 2016 deelt de verwerende partij aan verzoeker mee dat hem de tuchtsanctie van het ontslag is opgelegd en dat 30 september 2016 “dus” zijn laatste werkdag wordt.

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement prima facie kan verantwoorden en dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring.

V. Voorwaarde van een ernstig middel

Standpunt van de partijen

5. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel, betoogt verzoeker onder andere dat er in de bestreden beslissing ten onrechte van uitgegaan wordt dat hij bij een ontslag zijn pensioenrechten behoudt. Hij licht toe dat het verlies van pensioenrechten, in de publieke sector, dwingend geregeld wordt door (artikel 50 van) de algemene wet van 21 juli 1844 ‘op de burgerlijke en kerkelijke pensioenen’ en dat, aangezien het ontslag volgens het administratief statuut van de verwerende partij de zwaarst mogelijke tuchtsanctie is, het noodzakelijk het verlies van een rustpensioen in de publieke sector tot gevolg

heeft. Dit is een automatisch voortvloeisel uit de pensioenwetgeving zodra de zwaarste tuchtsanctie wordt uitgesproken.

6. De verwerende partij betwist dat verzoeker op basis van de wet van 21 juli 1844 zijn recht op een rustpensioen zou verliezen. Onder verwijzing naar het Vlaams personeelsstatuut meent de verwerende partij dat enkel wanneer de zwaarste tuchtrechtelijke straf, de afzetting, wordt opgelegd, de ambtenaar zijn rechten op rustpensioen in de regeling van de openbare sector verliest:

“Verzoeker lijkt voorbij te gaan aan het gegeven dat hij niet werd blootgesteld aan de zwaarste tuchtrechtelijke straf, hetzij afzetting. Immers, hij werd blootgesteld aan een ambtshalve ontslag, de op één na zwaarste straf, net omwille van de intentie van de raad van Bestuur om hem niet zijn pensioenrechten te ontnemen.

Infrax West heeft er dus voor gekozen dat verzoeker zijn pensioenrechten zou behouden. Indien Infrax West dit niet had gedaan, en verzoeker dus zijn recht op een rustpensioen zou verliezen, was er pas sprake van de ‘zwaarste tuchtstraf’.”

Beoordeling

7. Op het eerste gezicht verbindt artikel 50 van de algemene wet van 21 juli 1844 ‘op de burgerlijke en kerkelijke pensioenen’ het verlies van het ambtenarenpensioen aan de beëindiging van de dienstuitoefening ten gevolge van “de zwaarste tuchtstraf in [het] statuut bepaald”.

8. Waar in het Vlaams personeelsstatuut die zwaarste tuchtstraf waarin het statuut voorziet, de afzetting is, mag het geen verwondering wekken dat wie eraan onderworpen is zijn recht op een ambtenarenpensioen behoudt in het geval van de tuchtstraf ontslag van ambtswege.

Dit vertoont te dezen evenwel geen relevantie. Vooralsnog blijkt immers niet, noch wordt zelfs maar beweerd, dat dit Vlaams personeelsstatuut op verzoeker van toepassing is.

9. Op verzoeker is op het eerste gezicht het “Administratief Statuut Infrax West voor de personeelsleden in dienst vóór 1 januari 2004” (stuk 2 van het administratief dossier) toepasselijk, waarvan artikel 38 de tuchtmaatregelen opsomt die de personeelsleden kunnen oplopen. Het ontslag is de zwaarste tuchtmaatregel.

Bijgevolg lijkt, gelet op het artikel 50 van de wet van 21 juli 1844, het aan verzoeker opgelegde ontslag het verlies mee te brengen van zijn recht op een overheidspensioen.

10. Nochtans heeft de raad van bestuur uitdrukkelijk gewild en gemotiveerd dat de op te leggen tuchtstraf hem niet zijn pensioenrechten zou ontnemen.

De verwerende partij zelf heeft er bij verschillende gelegenheden van doen blijken dat daarmee zijn “opgebouwde pensioenrechten” (stuk 10 van het administratief dossier) bedoeld zijn, namelijk “de pensioenrechten die hij gedurende de uitoefening van zijn ambt heeft opgebouwd” (stuk 6 van verzoeker).

Het argument in de nota dat verzoeker hoe dan ook aanspraak kan maken op een pensioen volgens het stelsel van de werknemers (privé-stelsel), lijkt dus niet ter zake te doen. Immers wilde de verwerende partij verzoeker welbepaald zijn rustpensioen in de regeling van de openbare sector laten behouden.

11. Verzoeker lijkt zich in de gegeven omstandigheden terecht over een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting te beklagen. Het eerste middel is in de besproken mate ernstig.

VI. Voorwaarde van de spoedeisendheid

Standpunt van de partijen

12. Verzoeker zet uiteen dat hij door de bestreden beslissing van de ene dag op de andere zijn volledige beroepsinkomen verliest, dat hij op 1 maart 2015 een nieuwbouwwoning kocht en maandelijks meer dan 1.100 euro moet aflossen, dat het onduidelijk is of hij werkloosheidsuitkeringen zal ontvangen, en dat zijn partner slechts een beperkt inkomen heeft. Tevens voert hij aan een moreel nadeel en reputatieschade te lijden, en wijst hij op zijn leeftijd, 57 jaar, die het “alleen nog maar moeilijker [maakt] om een nieuwe job te vinden”.

13. De verwerende partij werpt tegen dat niet aannemelijk wordt gemaakt dat het inkomen van verzoekers partner onvoldoende is om een normale levensstandaard te handhaven, dat er geen duidelijkheid is over “de financiële reserves van het gezin” en dat verzoeker alleszins voor de maand oktober 2016 geen financiële problemen kan hebben gehad aangezien hij voor die maand nog bijna 3000 euro betaald kreeg door de verwerende partij. Voorts is, aldus de verwerende partij, een moreel nadeel in beginsel niet moeilijk te herstellen.

Beoordeling

14. De bestreden beslissing ontnemt verzoeker zijn enige beroepsinkomen. Weliswaar blijkt hij sinds eind november 2016 werkloosheidsuitkeringen te genieten, maar evengoed dient hij alleen reeds aan hypothecaire aflossingen maandelijks meer dan 1100 euro te moeten betalen.

Zelfs nog rekening gehouden met de inkomsten van zijn partner, ziet de Raad van State vooralsnog geen reden om te betwijfelen dat de aangevochten beslissing zware nadelige gevolgen heeft voor verzoekers financiële situatie en van aard kan zijn ze grotelijks precair te maken.

Evenmin is er aanleiding om de voor verzoeker ingrijpende morele impact van het opgelegde ontslag te minimaliseren.

15. Een en ander, tezamen genomen, verantwoordt genoegzaam dat de voorliggende zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring.

Aldus blijkt ook aan de tweede en laatste cumulatieve grondvoorwaarde voor een schorsing te zijn voldaan.

BESLISSING

De Raad van State schorst de tenuitvoerlegging van de beslissing van de raad van bestuur van de opdrachthoudende vereniging Infrax West van 26 september 2016 om Werner Verslype de tuchtstraf van het ontslag op te leggen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twee mei 2017, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Johan Lust